

<i>preek</i>	15 april 2022 (Goede vrijdag)
<i>serie</i>	Alles komt goed?!
<i>thema</i>	Het leven vieren
<i>tekst</i>	Lucas 22:20b BGT: “Jezus zei: Als ik gedood word, zal mijn bloed vloeien. Maar daardoor zullen jullie gered worden. Dat heeft God beloofd. Deze beker is daarvan het teken”
liturgie:	
<i>votum en groet =</i>	Sela: Votum en groet (Onze hulp en onze verwachting)
<i>gebed</i>	
<i>lezen Exodus 12:21-28</i>	LvdK Psalm 105:13,17,18 (Toen kwam de grote nacht der nachten)
<i>preek</i>	Opwekking 630 (Op elk moment van mijn leven)
<i>gebed</i>	
<i>HA5: Instelling</i>	
<i>HA5: Christus gedenken –</i> <i>Gemeenschap en verwachting =</i>	luisterlied: Opwekking 742 (Dit is het Lam, dat onze zonden draagt; https://www.youtube.com/watch?v=s11h8ZnRKsI)
<i>HA5: Gebed</i>	
<i>HA5: Geloofsbelijdenis =</i>	Kerkboek 212 (U, lam van God, wij loven U)
<i>HA5: Viering</i>	
<i>HA5: Dankzegging (1)</i>	Kerkboek 205 (Christus aan het kruis verheven)
<i>lezen Lucas 23:44-46</i>	
<i>doven van de paaskaarsen</i>	
<i>zegen</i>	

In de tijd van Mozes is de situatie in Egypte niet zwart-wit.

Op een bepaalde manier is er verschil tussen Israëlieten en Egyptenaren.

De *Israëlieten* worden als slaven behandeld: goedkope arbeidskrachten die je kunt gebruiken voor je grote bouwprojecten; de *Egyptenaren* zijn de slavendrijvers.

Maar je moet dit verschil niet overdrijven.

Naast de harde Egyptenaren die er zonder medelijden op los slaan, zijn er ook hele goeie Egyptenaren: mensen die het niet eens zijn met de politiek van hun farao maar die gedwongen worden om er in mee te gaan en die hun best doen om de onderdrukking wat te verzachten.

En de Israëlieten zijn echt geen volk van vrome mensen die door de ellende meer dan ooit *God* zoeken en *God* willen volgen. Sommigen doen dat wel, maar anderen gaan hun eigen gang en kennen de God van hun voorouders niet meer.

In die situatie komt God met zijn beslissende actie.

Hij stuurt de doodsengel erop uit om huis aan huis de eerstgeborene te doden, zowel van de mensen als van de dieren. Geen huis zal hij voorbijgaan. Overal zal hij binnengaan om de oudste te doden. En daar gaat een kille dreiging van uit. Na de oudste is straks ook de tweede aan de beurt, en later de derde. God spaart niemand.

Ik vind het belangrijk om dit eerst te benadrukken. Je kunt heel snel roepen: dit gaat alleen over de Egyptenaren! en God redt zo de Israëlieten! Maar dat is te gemakkelijk gezegd. Laat de geschiedenis van Israëls bevrijding uit Egypte eens goed tot je doordringen. Dan kom je er achter dat niemand veilig is. Wat God gaat doen, is beangstigend. God spaart niemand.

Tegelijk biedt God iedereen een uitweg. Mozes mag het vertellen.

Iedereen moet een jong dier slachten (een lam van ongeveer een jaar oud). Het bloed

moet je opvangen in een bakje en je moet het vervolgens aan de deurposten smeren. Waar bloed aan de deurposten zit, gaat de doodsengel voorbij.

Waar geen bloed aan de deurposten zit, doet de doodsengel zijn werk. Voor het hele land Egypte geldt dit (Exodus 12:23). Het geldt voor alle Israëlieten en ook voor alle Egyptenaren en ook voor alle mensen van welk ander volk ook in Egypte.

Maar: Wie gehoorzaam een jong dier slacht en het bloed aan de deurposten smeert, hoeft niet te sterven. Elke Israëliet die (aangestoken door het werk van z'n buurman) hetzelfde doet, hoeft niet te sterven. Sterker nog: elke Egyptenaar die ook (aangeprepen door wat alle Israëlieten doen) een jong dier slacht en het bloed aan de deurposten smeert, hoeft niet te sterven.

Geen mens hoeft te sterven.

Dat moet ik wat nauwkeuriger zeggen. Geen mens hoeft *voor straf* te sterven. Geen mens hoeft te sterven *omdat God boos op je is*. Hoe komt dat?

Het is te danken aan het pesachoffer.

Een lam wordt geslacht. Zijn bloed mag je gebruiken als bescherming tegen de doodsengel. Zijn vlees mag je klaarmaken en eten. Eet het helemaal op, met z'n allen. Laat niets over maar eet alles op, op de veertiende dag van de eerste maand.

Dat is wat Mozes te vertellen heeft.

Dat is het voorschrift dat Mozes geeft voor de toekomst.

Voortaan moet dit elk jaar gedaan worden, als een herinnering aan die nacht in Egypte, die nacht waarin de doodsengel in elk huis binnen ging waar geen bloed aan de deurposten zat, die nacht waarin de doodsengel een huis voorbij ging als hij rondom de deur bloed zag.

Je hoeft niet elk jaar bloed rondom de deur van je huis te smeren. Maar je moet wel jaarlijks een pesachlam slachten. En als je kinderen je bezig zien met dat slachten en vragen: 'Papa, waarom doe je dat?' dan kun je vertellen wat er gebeurde in Egypte! Dan kun je vertellen over God, God die de mensen had gewaarschuwd, God die gezegd had dat je het bloed van een lam rondom de deur moest smeren. Maar heel veel mensen hadden Gods waarschuwing niet serieus genomen en het gevolg was geweest dat velen waren gestorven. Heftig was dat geweest. Maar je mag er bij vertellen: *ons heeft Hij gespaard* (Ex. 12:27).

Jezus herinnert daaraan, als Hij met zijn twaalf apostelen het pesachmaal gebruikt.

Normaal gesproken is het een maaltijd waarin je stilstaat bij de ellende van Egypte en bij de bijzondere manier waarop God zijn mensen uit die ellende heeft gered. Alle nadruk ligt daarbij op de *bevrijding* want het pesachmaal is de start van de grote Bevrijdingsdag van Israël, een dag om feestelijk te vieren.

Maar Jezus weet wat er gaat komen. Hij weet dat de volgende dag een heel bijzondere Bevrijdingsdag wordt. En Hij weet dat *Hij* daarvoor moet bloeden. Hij bereidt er zijn apostelen voor de laatste keer op voor. Voor hen is dat heftig. Maar voor Jezus zeker ook want Hij is te midden van mensen die Hem al een aantal jaren volgen en die echt van Hem houden en die veel voor Hem over hebben maar die Hem niet begrijpen.

Hij zegt: *Als ik gedood word, zal mijn bloed vloeien. Maar daardoor zullen jullie gered worden. Dat heeft God beloofd. Deze beker is daarvan het teken* (Luc. 22:20b).

Jezus gaat sterven; dat weet Hij; dat aanvaardt Hij; dat laat Hij gebeuren. Hij beseft dat het zo moet. Eerlijk gezegd snap ik dit niet. Het verhaal is superbekend maar huiveringwekkend. Ik sta voor heftige vragen. Waarom moet God zo nodig bloed zien? Waarom wil Hij met alle geweld het bloed van zijn eigen Zoon zien? Het is immers zijn enige Zoon? Het is de Zoon met wie Hij zo blij was! Het is de Zoon op wie Hij niets aan te merken had! Waarom moet uitgerekend van deze Zoon het bloed vloeien?

Jezus gaat sterven. Dat vindt Hij vreselijk. Hij weet wat er in de komende uren gaat gebeuren. Straks verlaat Hij met zijn apostelen de feestzaal waar ze het pesachlam

hebben gegeten. Dan gaan ze Hem gevangen nemen, ze gaan Hem isoleren van zijn apostelen, ze gaan Hem vernederen, ze gaan Hem geselen, ze gaan Hem uitputten, ze gaan Hem verwerpen, ze gaan Hem veroordelen, ze gaan Hem de stad uit zetten, ze gaan Hem aan een paal hangen, ze gaan aan God duidelijk maken dat ze Hem niet meer bij zich willen hebben. Dan zal God laten zien dat Hij niets meer met zijn Zoon te maken wil hebben, dan zal Jezus het uitroepen in zijn verlatenheid: Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? Jezus weet dat dat allemaal gaat gebeuren. Hij is mens genoeg om er vreselijk tegen op te zien.

Jezus gaat sterven. Maar Hij is vast van plan om zijn apostelen niet mee te sleuren de dood in! Omdat Hij sterft, worden zij gered. Omdat Hij sterft, ligt voor hen de toekomst open. Omdat Hij sterft, kunnen zij leven. Dat doet denken aan het pesachmaal. Bij het pesachmaal mochten de volwassenen in Israël zeggen tegen de kinderen: *ons heeft Hij gespaard!* Zo mogen wij vandaag tegen elkaar zeggen: *wij zijn gered!*

Dankzij Jezus Christus kunnen wij het leven vieren.

*Op elk moment van mijn leven, in voor- of tegenspoed
aanbid ik U, mijn Jezus en dank U voor uw bloed.*

Ik vind kracht in U, mijn Vader, als ik heel dichtbij U ben.

Mijn hart en mijn gedachten worden warm als ik bedenk:

Vader, U bent goed, U bent heilig, U bent liefde.

Jezus, U bent groot, U bent sterker dan de dood.

Vader, deze dag geef ik mijzelf aan U

en ik zing met heel mijn hart: 'Ik hou van U'

Op elk moment van mijn leven, bij dag en bij nacht,

wil ik uw woorden lezen en dragen in mijn hart.

In de stormen van mijn leven, in de regen, in de kou,

wil ik schuilen in uw vrede, wil ik rusten in uw trouw (Opwekking 630).

Amen!